

תת"ע (אילת) 12304-06-23 - מדינת ישראל נ' מוסא דבור

תת"ע (אילת) 12304-06-23 - מדינת ישראל נ' מוסא דבורשלום אילת

תת"ע (אילת) 12304-06-23

מדינת ישראל

נגד

מוסא דבור

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה באילת

[11.08.2024]

כבוד השופטת אושרת חנה בר

החלטה

1. בפני בקשה להורות על ביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש וזאת בהתאם לסמכותי לפי סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

2. על פי האמור בדוח שמספרו 30251802564, למבקש יוחסה עבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע ועברו למעלה משנתיים מיום פקיעתו, (פקע בתאריך 03.07.2018) עבירה בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה

העבירה בוצעה ביום 22.06.23.

3. בגוף הדוח צוין כי על המבקש להתייבב לדין ביום 17.10.23. המבקש קיבל את הדוח לידי מהשוטר והוא חתום עליו. ביום 16.10.23 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט כי בעקבות מלחמת "חרבות ברזל" מועד הדין ידחה ליום 30.01.24, וביום 24.10.24 ניתנה החלטה נוספת על ידי בית המשפט כי בעקבות יום שבתון הדין ידחה ליום 13.02.24. הנאשם זומן כדין לדין הנדחה.

המבקש נדון בהעדרו לעונשים של 1,500 ₪ קנס, פסילה בפועל של חמישה חודשים ופסילה על תנאי של שלושה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים.

4. לטענת המבקש לא התייבב לדין, שכן לא זכור לו כי קיבל דוח מהמשטרה. לדבריו, במהלך חודש יוני 2023 זכור לו כי נעצר על ידי המשטרה, נערכה לו בדיקה והוא שוחרר.

עוד טען המבקש, כי דבר הדוח נודע לו לאחר שפנה למשרד הרישוי לקבל את הרישיון שאבד לו. ב"כ המבקש טען ביחס לכתובת אליה נשלח אינה כתובת מדויקת ואין להסתמך אליה. לטענת המבקש, יש להורות על ביטול פסק הדין וזאת מן הדין ומן הצדק.

5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה המבקש קיבל לידי דוח מסוג הזמנה לדין ובו מצוין מועד הדיון. עוד טענה ב"כ המשיבה, כי המבקש לא העלה כשלים ראיתם ואף לא כופר בעבירה ולפיכך אין כל עיוות דין. ב"כ המשיבה טענה כי העונש שהושת על הנאשם מצוי בתוך מתחם הענישה והוא סביר וכי יש ליתן משקל רב לעיקרון סופיות הדיון.

דיון

6. בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר המבקש על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

השני - אם יגרם לנאשם עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (25.3.18) (להלן- רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה" ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו".

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטיעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 להב שמואל נ' מדינת ישראל (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 מוסברג עופר נ' מדינת ישראל (30.10.08).

9. בחנתי את טענותיו של המבקש ולא מצאתי כל מקום להיעתר לבקשה. כאמור לעיל, המבקש קיבל כתב אישום והזמנה לדין מסוג מסירה ביד ובו מועד הדיון הראשון אליו זומן הנאשם, 17.10.23. המבקש חתום על הדוח, כעולה מאישור קבלת הדוח הסרוק בתיק בית המשפט ובו חתימת המבקש. אשר על כן, לא ברורה טענת המבקש כי לא קיבל דוח מהמשטרה. זאת ועוד, ביום 16.10.23 ניתנה החלטה על ידי בית המשפט כי בעקבות מלחמת "חרבות ברזל" מועד הדיון ידחה ליום 30.01.24. אישור המסירה ביחס להחלטה זו חזר בציון "לידי נמען רשום" מיום 30.10.23 והוא סרוק בתיק בית המשפט.
- ביום 24.10.24 ניתנה החלטה נוספת על ידי בית המשפט כי בעקבות יום שבתון הדיון ידחה ליום 13.02.24. הנאשם זומן כדן לדין הנדחה. אישור המסירה ביחס להחלטה זו חזר בציון "לידי נמען רשום" מיום 04.11.2023 והוא סרוק בתיק בית המשפט אשר על כן, נראה כי המבקש זומן כדן לדיונים בעניינו.
10. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע ברע"פ סאלם שלעיל: "על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה." טענות המבקש בעניין זה אינן עולות כדי עיוות דין.
1. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין הצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)). המבקש לא כופר בביצוע העבירה ואף הגיש בקשה להפקדת רישיון הנהיגה שלו מיום 9.7.24 בעקבות גזר הדין נשוא בקשה זו.
2. באשר לעונש, המבקש נדון לפסילת בת 5 חודשים בפועל, פסילה מותנית של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס 1500 ₪, זאת בהתאם לתקופת הפקיעה ועבר תעבורתי. המדובר בעבירה של פקיעת רישיון נהיגה תקופה של 5 שנים. העונש שהוטל על המבקש מצוי בתוך מתחם הענישה.
11. בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה. ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07): "לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
12. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות המבקש, משלא לא שוכנעתי כי יגרם למבקש עיוות דין במידה ולא ינתן לו יומו, משמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש ולכן לא מצאתי הצדקה להיעתר לבקשה.
13. לפיכך הבקשה נדחית. לאור הפקדת הרישיון של הנאשם בתיק זה מיום 9.7.24, הפסילה תימנה מיום זה. המזכירות תנפיק אישור הפקדה בהתאם.
- הקנס המקורי ישולם תוך 120 יום מהיום. המזכירות תשלח החלטה לצדדים. ניתנה היום, ז' אב תשפ"ד, 11 אוגוסט 2024, בהעדר הצדדים.